

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V KADENCJA**

Warszawa, dnia 9 marca 2004 r.

Druk nr 617

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Longin PASTUSIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 69. posiedzeniu w dniu 5 marca 2004 r. ustawę

o przewozie koleją towarów niebezpiecznych.

Z poważaniem

(-) Marek Borowski

USTAWA
z dnia 5 marca 2004 r.

o przewozie koleją towarów niebezpiecznych¹⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa zasady przewozu koleją towarów niebezpiecznych, obowiązki uczestników tego przewozu, zasady dokonywania oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych, uprawnienia doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu oraz organy i jednostki właściwe do sprawowania nadzoru i kontroli w tych sprawach.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) Regulamin RID - Regulamin międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiący Aneks I do Przepisów ujednoczonych o umowie międzynarodowego przewozu towarów kolejami (CIM), będących załącznikiem B do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz.U. z 1985 r. Nr 34, poz. 158 i 159, z 1997 r. Nr 37, poz. 225 i 226 oraz z 1998 r. Nr 33, poz. 177);

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje transpozycji następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- dyrektywy 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych zmienioną dyrektywą 96/87/WE z dnia 13 grudnia 1996 r., dyrektywą 1999/48/WE z dnia 21 maja 1999 r., dyrektywą 2000/62/WE z dnia 10 października 2000 r., dyrektywą 2001/6/WE z dnia 29 stycznia 2001 r., decyzją 2002/885/WE z dnia 7 listopada 2002 r., dyrektywą 2003/29/WE z dnia 7 kwietnia 2003 r.,
- dyrektywy 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych,
- dyrektywy 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych,
- dyrektywy 1999/36/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie ciśnieniowych urządzeń transportowych zmienionej dyrektywą 2001/2/WE z dnia 4 stycznia 2001 r. dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę 1999/36/WE w sprawie ciśnieniowych urządzeń transportowych, dyrektywą 2002/50/WE z dnia 6 czerwca 2002 r. dostosowującą do postępu technicznego dyrektywę 1999/36/WE w sprawie ciśnieniowych urządzeń transportowych, decyzją z 25 stycznia 2001 r. 2001/107/WE zmieniającą datę implementacji dyrektywy 1999/36/WE dla niektórych ciśnieniowych urządzeń transportowych, decyzją z 18 lipca 2003 r. 2003/525/WE zmieniającą datę implementacji dyrektywy 1999/36/WE dla niektórych ciśnieniowych urządzeń transportowych.

- 2) towar niebezpieczny – materiał lub przedmiot, który zgodnie z Regulaminem RID nie jest dopuszczony do przewozu kolejowego albo jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tym Regulaminie;
- 3) przewóz koleją towaru niebezpiecznego - transport towaru niebezpiecznego z uwzględnieniem postojów wymaganych podczas tego transportu oraz załadunek i rozładunek tych towarów, z wyłączeniem kolejowego transportu wewnątrzzakładowego;
- 4) uczestnicy przewozu koleją towarów niebezpiecznych - przewoźnika kolejowego wykonującego przewóz koleją towarów niebezpiecznych, nadawcę tych towarów, ich odbiorcę oraz inne podmioty wymienione w Regulaminie RID, biorące udział w przewozie koleją towarów niebezpiecznych;
- 5) ciśnieniowe urządzenia transportowe:
 - a) naczynia takie jak: butle, zbiorniki rurowe, bębny ciśnieniowe, naczynia kriogeniczne, wiązki butli, zwane dalej „naczyniami”,
 - b) cysterny, łącznie z cysternami odejmowalnymi, kontenerami-cysternami, wagonami cysternami, zwane dalej „cysternami”,
stosowane w transporcie gazów klasy 2 oraz w transporcie określonych towarów niebezpiecznych innych klas, łącznie z ich zaworami i innym wyposażeniem, zgodnie z Regulaminem RID;
- 6) ocena zgodności - ocena zgodności wprowadzanych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych z wymaganiami określonymi w Regulaminie RID;
- 7) ponowna ocena zgodności - ocena zgodności znajdujących się w obrocie ciśnieniowych urządzeń transportowych z wymaganiami określonymi w Regulaminie RID, przeprowadzana ponownie na żądanie właściciela, jego upoważnionego przedstawiciela albo użytkownika, w celu potwierdzenia zgodności z tymi wymaganiami;
- 8) okresowe badanie - badanie kontrolne znajdujących się w obrocie ciśnieniowych urządzeń transportowych stwierdzające ich zgodność podczas eksploatacji z wymaganiami określonymi w Regulaminie RID;
- 9) oznakowanie Π - oznakowanie potwierdzające zgodność ciśnieniowego urządzenia transportowego z wymaganiami określonymi w Regulaminie RID.

Art. 3.

Przepisów ustawy nie stosuje się do przewozu koleją towarów niebezpiecznych:

- 1) w przypadkach wskazanych w Regulaminie RID;
- 2) w wagonach będących w dyspozycji sił zbrojnych lub pod ich nadzorem.

Art. 4.

1. W sprawach nieuregulowanych ustawą, do przewozu koleją towarów niebezpiecznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się Regulamin RID, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. Przy przewozie koleją towarów niebezpiecznych do i z państw niebędących stronami konwencji COTIF stosuje się przepisy o przewozie koleją towarów niebezpiecznych, ustalone między stronami pod warunkiem, że uczestnicy przewozu zagwarantują poziom bezpieczeństwa zgodny z przepisami międzynarodowymi obowiązującymi w odniesieniu do kolei polskich.
3. Przy krajowym przewozie towarów niebezpiecznych koleją nie stosuje się przepisów Regulaminu RID dotyczących używania języków innych niż język polski.

Art. 5.

Przewóz koleją materiałów promieniotwórczych odbywa się zgodnie z Regulaminem RID oraz z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz.U. z 2001 r. Nr 3, poz. 18, z późn. zm.²⁾).

Art. 6.

1. Zabrania się przewozu koleją towarów niebezpiecznych określonych w przepisach Regulaminu RID jako towary niedopuszczone do międzynarodowego przewozu koleją.
2. Zezwala się na przewóz koleją towarów niebezpiecznych określonych w przepisach Regulaminu RID jako towary dopuszczone do międzynarodowego przewozu koleją, na warunkach określonych w tym regulaminie.

Art. 7.

Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić zakaz lub ograniczenie przewozu towarów niebezpiecznych na określonych liniach kolejowych, określając zakres i warunki oraz okres obowiązywania tego zakazu lub ograniczenia, mając na uwadze szczególne zagrożenia, jakie stwarzają niektóre towary niebezpieczne dla zdrowia i życia ludzi, bezpieczeństwa publicznego lub środowiska.

Art. 8.

Jeżeli przepisy Regulaminu RID zobowiązują właściwą władzę lub upoważnione przez nią jednostki do wykonywania odpowiednich czynności administracyjnych, czynności te wykonują:

- 1) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, zwany dalej „Prezesem UTK” - w sprawach:
 - a) nadzoru i kontroli bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych,
 - b) powoływania komisji egzaminacyjnych i nadawania uprawnień doradcom do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
- 2) Prezes Państwowej Agencji Atomistyki – w sprawach warunków przewozu koleją materiałów promieniotwórczych;

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1058 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 135, poz. 1145 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 124, poz. 1152.

- 3) Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego – w sprawach:
- a) warunków technicznych zbiorników wagonów cystern, kontenerów-cystern, wieloelementowych kontenerów do przewozu gazu, cystern typu nadwozie wymienne, cystern odejmowalnych oraz cystern przenośnych - przeznaczonych do przewozu koleją towarów niebezpiecznych,
 - b) warunków technicznych opakowań przeznaczonych do przewozu koleją gazów,
 - c) badań okresowych dużych pojemników do przewozu luzem;
- 4) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki – w sprawach warunków technicznych opakowań towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów;
- 5) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki – w sprawach badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu koleją towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów;
- 6) jednostka upoważniona, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw zdrowia – w sprawach warunków przewozu koleją materiałów zakaźnych;
- 7) minister właściwy do spraw transportu lub jednostka upoważniona przez niego, w drodze zarządzenia – w pozostałych sprawach.

Rozdział 2

Obowiązki uczestników przewozu koleją towarów niebezpiecznych

Art. 9.

1. Szczegółowe obowiązki uczestników przewozu koleją towarów niebezpiecznych oraz wymagania w stosunku do opakowań, cystern, kontenerów i innych urządzeń mających zastosowanie w przewozie koleją towarów niebezpiecznych określa Regulamin RID.
2. Uczestnicy przewozu koleją towarów niebezpiecznych mają obowiązek przedsięwziąć środki bezpieczeństwa w celu zapobieżenia zagrożeniom dla osób, mienia i środowiska.
3. W przypadku bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa, które wystąpiło podczas przewozu koleją towarów niebezpiecznych, lub w związku z tym przewozem, o wydarzeniu tym uczestnicy przewozu mają obowiązek niezwłocznie powiadomić zarządcę infrastruktury kolejowej lub użytkownika bocznic kolejowej, w zależności od miejsca wydarzenia.

Art. 10.

Uczestnicy przewozu koleją towarów niebezpiecznych mają obowiązek przeszkolić na swój koszt, osoby zatrudnione przez siebie przy przewozie koleją tych towarów lub przy czynnościach związanych z tym przewozem - w zakresie odpowiednim do odpowiedzialności i obowiązków tych osób.

Rozdział 3

Ciśnieniowe urządzenia transportowe

Art. 11.

Ciśnieniowe urządzenia transportowe przewożone koleją powinny odpowiadać określonym w Regulaminie RID wymaganiom technicznym, zwanym dalej „wymaganiami”.

Art. 12.

Ciśnieniowe urządzenia transportowe podlegają:

- 1) ocenie zgodności - w przypadku wprowadzanych do obrotu nowych ciśnieniowych urządzeń transportowych;
- 2) ponownej ocenie zgodności - w przypadku ciśnieniowych urządzeń transportowych, o których mowa w art. 36;
- 3) okresowym badaniom - w przypadku wielokrotnego użytku:
 - a) ciśnieniowych urządzeń transportowych poddanych ocenie zgodności lub ponownej ocenie zgodności,
 - b) butli do gazów oznakowanych znakiem zgodności E 1, E 2, E 3, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej³⁾.

Art. 13.

Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:

- 1) wyrobów aerozolowych oraz butli gazowych stosowanych w aparatach oddechowych;
- 2) ciśnieniowych urządzeń transportowych wykorzystywanych wyłącznie w procesach transportu towarów niebezpiecznych pomiędzy obszarem państw członkowskich Unii Europejskiej a obszarem kraju trzeciego;
- 3) ciśnieniowych urządzeń transportowych wyłączonych zgodnie z zasadami określonymi w Regulaminie RID.

³⁾ Dyrektywy:

- 1984/525/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczącego butli stalowych bez szwu do gazów,
 - 1984/526/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących butli z aluminium niestopowego i stopowego bez szwu do gazów,
 - 1984/527/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczącego butli do gazów, spawanych ze stali niestopowej,
- zmienione dyrektywą 1999/36/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r.

Art. 14.

1. Do oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych oraz akredytacji, autoryzacji i notyfikacji jednostki kontrolującej stosuje się odpowiednio przepisy art. 5 pkt 2, 5, 6, 10-13, art. 7 ust. 1 pkt 2, art. 13a, art. 15-22 oraz art. 24-36 ustawy z dnia 30 sierpnia 2000 r. o systemie oceny zgodności (Dz.U. z 2002 r. Nr 166, poz. 1360, z późn. zm.⁴⁾) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów niniejszego rozdziału.
2. Ilekroć w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności jest mowa o zasadniczych wymaganiach - należy przez to rozumieć wymagania, o których mowa w art. 11.

Art. 15.

1. W procesie oceny zgodności uczestniczą producenci, ich upoważnieni przedstawiciele, importerzy oraz notyfikowane jednostki kontrolujące.
2. W procesie ponownej oceny zgodności uczestniczą właściciele, ich upoważnieni przedstawiciele, użytkownicy, importerzy oraz notyfikowane jednostki kontrolujące.

Art. 16.

Minister właściwy do spraw transportu zgłasza ministrowi właściwemu do spraw gospodarki autoryzowane jednostki kontrolujące w celu ich notyfikowania Komisji Europejskiej i państwom członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 17.

1. Zgodność wprowadzanych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych stwierdza notyfikowana jednostka kontrolująca w wyniku przeprowadzonych procedur oceny zgodności.
2. Zawory oraz inne wyposażenie stosowane w transporcie kolejowym powinny spełniać wymagania dotyczące ciśnieniowych urządzeń transportowych.
3. Zawory oraz inne wyposażenie bezpośrednio spełniające funkcję zabezpieczeń w ciśnieniowych urządzeniach transportowych, w szczególności zawory bezpieczeństwa, zawory napełniania i opróżniania oraz zawory butli podlegają procedurze oceny zgodności o wymaganiach co najmniej takich, jak wymagania procedury, której poddane zostało naczynie lub cysterna, do których są one przytwierdzone. Jeżeli Regulamin RID nie określa dla zaworów oraz innego wyposażenia stosowanego w transporcie wymagań i procedur oceny zgodności, powinny one spełniać wymagania i podlegać procedurze oceny zgodności określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności dotyczącej urządzeń ciśnieniowych oraz zespołów urządzeń ciśnieniowych.

Art. 18.

Ciśnieniowe urządzenia transportowe uznaje się za zgodne z wymaganiami, jeżeli umieszczono na nich oznakowanie II.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1652 i Nr 229, poz. 2275.

Art. 19.

1. Notyfikowana jednostka kontrolująca przeprowadza okresowe badania:
 - 1) naczyń wielokrotnego użytku łącznie z ich zaworami i wyposażeniem;
 - 2) cystern, łącznie z ich zaworami i wyposażeniem stosowanym w transporcie.
2. Ciśnieniowe urządzenia transportowe mogą być poddawane okresowym badaniom na obszarze każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej przez notyfikowane jednostki kontrolujące.

Art. 20.

Do zadań notyfikowanej jednostki kontrolującej należy:

- 1) przeprowadzenie oceny zgodności;
- 2) przeprowadzenie ponownej oceny zgodności;
- 3) wykonywanie badań okresowych.

Art. 21.

1. Notyfikowana jednostka kontrolująca, jej kierownik i pracownicy odpowiedzialni za wykonywanie zadań, o których mowa w art. 20, nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, nabywcami, właścicielami, posiadaczami, użytkownikami lub serwisantami ciśnieniowych urządzeń transportowych i ich wyposażenia, które oceniają oraz upoważnionymi przedstawicielami, którejkolwiek ze stron, a także być bezpośrednio zaangażowani w projektowanie, produkcję, reklamę lub obsługę serwisową ciśnieniowych urządzeń transportowych z ich wyposażeniem oraz reprezentować stron zaangażowanych w takie czynności.
2. Przepis ust. 1 nie wyłącza możliwości wymiany informacji technicznych pomiędzy producentem ciśnieniowych urządzeń transportowych, a notyfikowaną jednostką kontrolującą.
3. Pracownicy notyfikowanej jednostki kontrolującej przeprowadzają ocenę zgodności, wykazując najwyższy stopień rzetelności zawodowej i kompetencji technicznych.
4. Pracownicy notyfikowanej jednostki kontrolującej podejmują działania w sposób niezależny, bezstronny i przestrzegają zasady równoprawnego traktowania podmiotów uczestniczących w procesie oceny zgodności.
5. Notyfikowana jednostka kontrolująca powinna zatrudniać wykwalifikowanych pracowników oraz posiadać odpowiednie wyposażenie umożliwiające właściwe wykonywanie zadań administracyjnych i technicznych związanych z oceną zgodności, a także posiadać dostęp do sprzętu wymaganego do badań specjalistycznych.

Art. 22.

1. Pracownicy notyfikowanej jednostki kontrolującej odpowiedzialni za wykonywanie zadań, o których mowa w art. 20, powinni odbyć przeszkolenie w tym zakresie, a także posiadać:
 - 1) wiedzę oraz odpowiednie doświadczenie do przeprowadzenia badań;

- 2) umiejętność sporządzenia certyfikatów, protokołów i sprawozdań wymaganych w celu uwierzytelnienia przeprowadzonych badań.
2. Notyfikowana jednostka kontrolująca powinna:
- 1) zapewniać bezstronność pracowników przeprowadzających ocenę zgodności;
 - 2) przestrzegać przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych podczas wykonywania oceny zgodności; nie wyłącza to współpracy z organami administracji publicznej;
 - 3) uczestniczyć w pracach normalizacyjnych i we współpracy notyfikowanych jednostek kontrolujących;
 - 4) gwarantować zachowanie jakości świadczonych usług w warunkach konkurencji rynkowej.

Art. 23.

1. Wynagrodzenie pracowników wykonujących zadania, o których mowa w art. 20, nie może być uzależnione bezpośrednio od liczby przeprowadzonych inspekcji lub od ich wyników.
2. Notyfikowana jednostka kontrolująca podlega obowiązkowi ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w wysokości odpowiedniej dla ryzyka związanego z prowadzoną działalnością.
3. Notyfikowana jednostka kontrolująca powinna samodzielnie wykonywać czynności których się podejmuje. W przypadku, gdy notyfikowana jednostka kontrolująca zleca wykonanie niektórych czynności innej jednostce, powinna zapewnić oraz móc wykazać, że jej zleceniobiorca ma kompetencje do realizacji tych czynności i przyjąć pełną odpowiedzialność za jej wykonanie.

Art. 24.

1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, który poddał ciśnieniowe urządzenie transportowe lub proces jego wytwarzania ocenie zgodności z wymaganiami dotyczącymi tych urządzeń i potwierdził ich zgodność, sporządza deklarację zgodności oraz umieszcza oznakowanie II.
2. Zabrania się umieszczania na ciśnieniowym urządzeniu transportowym, które nie spełnia wymagań dotyczących takich urządzeń, oraz dla którego producent lub jego upoważniony przedstawiciel nie wystawił deklaracji zgodności, oznakowania II lub znaku podobnego mogącego wprowadzić w błąd użytkownika ciśnieniowego urządzenia transportowego.
3. Zabrania się wprowadzenia do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych nieposiadających oznakowania II, jeżeli urządzenia te podlegają wyłącznie oznakowaniu II.

Art. 25.

1. Za czynności związane z:
 - 1) obowiązkową oceną zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych,

- 2) badaniami na potrzebe oceny zgodnosci cisnieniowych urzadzen transportowych,
 - 3) badaniami okresowymi,
 - 4) sprawdzaniem zgodnosci cisnieniowych urzadzen transportowych z wymaganiami, dokonywane przez notyfikowane jednostki kontrolujace
- pobiera sie oplaty.
2. Oplaty, o ktorych mowa w ust. 1, uiszcza wnioskodawca.
 3. Minister wlasciwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem wlasciwym do spraw finansow publicznych, okresli, w drodze rozporzadzenia, sposob ustalania oplat za czynnosci, o ktorych mowa w ust. 1, majac na uwadze, ze stawki tych oplat powinny zapewnic pokrycie kosztow ich przeprowadzenia.
 4. Minister wlasciwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem wlasciwym do spraw finansow publicznych, moze okreslic, w drodze rozporzadzenia, maksymalne wysokosci oplat, o ktorych mowa w ust. 1, z uwzglednieniem uzasadnionych kosztow.

Art. 26.

1. Kontrolę spełniania wymagań przez ciśnieniowe urządzenia transportowe prowadzi z urzędu Prezes Urzędu Transportu Kolejowego.
2. Przedmiotem kontroli mogą być wprowadzone do obrotu ciśnieniowe urządzenia transportowe, prawidłowość ich oznakowania oraz dotycząca ich dokumentacja techniczna.
3. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego przeprowadza lub zleca przeprowadzenia badania ciśnieniowych urządzeń transportowych specjalistycznej jednostce.
4. Z przeprowadzonych w ramach kontroli badań sporządza się sprawozdanie, które dołącza się do protokołu kontroli.

Art. 27.

1. W przypadku stwierdzenia przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, że ciśnieniowe urządzenie transportowe spełnia wymagania, koszty związane z badaniami ponosi Skarb Państwa.
2. Jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że ciśnieniowe urządzenie transportowe nie spełnia wymagań, koszty tych badań ponosi osoba, która wprowadziła to urządzenie do obrotu.
3. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego ustala w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, opłatę za przeprowadzone badania, o których mowa w ust. 2, uwzględniając uzasadnione koszty badań, a także rodzaj badanego ciśnieniowego urządzenia transportowego oraz stopień skomplikowania i zakres tych badań.
4. Opłatę, o której mowa w ust. 3, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. W przypadku nieuiszczenia opłaty w terminie podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.⁵⁾).

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884, Nr 217, poz. 2124 i Nr 228, poz. 2225.

5. Opłata, o której mowa w ust. 3, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 28.

1. W przypadku stwierdzenia, że oznakowanie znakiem Π ciśnieniowego urządzenia transportowego zostało umieszczone niezgodnie z przepisami niniejszego rozdziału Prezes Urzędu Transportu Kolejowego w drodze decyzji nakazuje zapewnić w określonym terminie zgodność ciśnieniowego urządzenia transportowego z warunkami określonymi w art. 24 ust. 1.
2. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego po upływie terminu ustalonego w decyzji, o której mowa w ust. 1, przeprowadza kontrolę mającą na celu ustalenie, czy niezgodność została usunięta w wyznaczonym terminie albo, czy ciśnieniowe urządzenie transportowe zostało wycofane z obrotu.
3. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli:
 - 1) stwierdzi, że ciśnieniowe urządzenie transportowe spełnia wymagania;
 - 2) niezgodność ciśnieniowego urządzenia transportowego z wymaganiami została usunięta albo urządzenie to zostało wycofane z obrotu;
 - 3) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.
4. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego w przypadku nieusunięcia niezgodności, o której mowa w ust. 1, wydaje decyzję o ograniczeniu albo zakazie dalszego wprowadzenia do obrotu, transportu lub użytkowania ciśnieniowego urządzenia transportowego albo nakazującą wycofanie tego urządzenia z obrotu. O podjętej decyzji i przyczynach jej podjęcia Prezes Urzędu Transportu Kolejowego niezwłocznie informuje Komisję Europejską.
5. Prezes Urzędu Transportu Kolejowego w przypadku stwierdzenia, że ciśnieniowe urządzenie transportowe właściwie oznakowane, we właściwy sposób utrzymywane i użytkowane zgodnie z przeznaczeniem może stwarzać zagrożenie zdrowia, bezpieczeństwa osób, zwierząt domowych lub zagrożenie mienia, podczas transportu lub użytkowania, może wydać decyzję o ograniczeniu lub zakazie dalszego wprowadzania do obrotu, transportu lub użytkowania kwestionowanego urządzenia albo nakazującą wycofanie tego urządzenia z obrotu. O podjętej decyzji i przyczynach jej podjęcia Prezes Urzędu Transportu Kolejowego niezwłocznie informuje Komisję Europejską.
6. Jeżeli na ciśnieniowym urządzeniu transportowym niezgodnym z wymaganiami umieszczono oznakowanie Π, Prezes Urzędu Transportu Kolejowego zawiadamia o tym właściwe organy i informuje o tym Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 29.

W zakresie nieuregulowanym, do postępowania w sprawie kontroli wprowadzonych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁶⁾).

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1178 i Nr 170, poz. 1660.

Art. 30.

Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) procedury oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych,
- 2) procedury ponownej oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych,
- 3) procedury okresowych badań,
- 4) towary niebezpieczne innych klas niż klasa 2 przewożone ciśnieniowymi urządzeniami transportowymi,
- 5) sposób oznakowania ciśnieniowych urządzeń transportowych,
- 6) wzór znaku Π

- biorąc pod uwagę rodzaje ciśnieniowych urządzeń transportowych oraz stopień stwarzanych przez nie zagrożeń, a także wymagania zawarte w przepisach Unii Europejskiej.

Rozdział 4

Doradca do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych

Art. 31.

1. Przewoźnik kolejowy wykonujący przewóz koleją towarów niebezpiecznych lub inny podmiot uczestniczący w przewozie lub wykonujący związane z tym przewozem czynności pakowania, załadunku, napełniania, rozładunku lub przeładunku są obowiązani do wyznaczenia na swój koszt, doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych, zwanego dalej „doradcą”.
2. Przewoźnik kolejowy lub inny podmiot, o którym mowa w ust. 1, może wyznaczyć do wykonywania zadań więcej niż jednego doradcę.
3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy:
 - 1) ilość towarów niebezpiecznych przewożonych w każdym wagonie jest mniejsza od ilości ograniczonych, określonych w Regulaminie RID;
 - 2) ich podstawowa działalność nie jest związana z przewozem towarów niebezpiecznych, a przewozy tych towarów wykonywane są okazjonalnie i nie stwarzają zagrożenia dla środowiska.

Art. 32.

1. Do zadań doradcy należy w szczególności:
 - 1) nadzór nad przestrzeganiem przepisów dotyczących przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
 - 2) doradztwo w zakresie czynności związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych;

- 3) sporządzanie rocznego sprawozdania z działalności przewoźnika kolejowego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 31 ust. 1, w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych oraz czynności z tym związanych, zwanego dalej „rocznym sprawozdaniem”; w przypadku gdy przewoźnik kolejowy lub inny podmiot, o którym mowa w art. 31 ust. 1, wyznaczył do wykonywania zadań więcej niż jednego doradcę, roczne sprawozdanie sporządza jeden z wyznaczonych doradców;
 - 4) sporządzanie raportów dotyczących wypadków, awarii lub poważnych naruszeń przepisów przy przewozie towarów niebezpiecznych dla przewoźnika kolejowego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 31 ust. 1, Urzędu Transportu Kolejowego oraz innych jednostek prowadzących postępowanie.
2. Szczegółowe zadania i kompetencje doradcy określa Regulamin RID.
 3. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, doradca jest uprawniony do wstępu na obszary i do obiektów kolejowych u przewoźnika kolejowego lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 31 ust. 1, na którego terenie wykonywane są czynności związane z przewozem koleją towarów niebezpiecznych.

Art. 33.

1. Doradca sporządza roczne sprawozdanie w dwóch egzemplarzach, podpisując je oraz wpisując numer świadectwa doradcy, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4.
2. Przewoźnik kolejowy oraz inny podmiot, o którym mowa w art. 31 ust. 1, jest obowiązany:
 - 1) przesyłać Prezesowi UTK jeden egzemplarz rocznego sprawozdania, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie;
 - 2) przechowywać drugi egzemplarz rocznego sprawozdania przez okres 5 lat.
3. Minister właściwy do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza rocznego sprawozdania oraz sposób jego wypełniania mając na uwadze zakres zadań doradcy.

Art. 34.

1. Doradcą może być osoba, która:
 - 1) posiada co najmniej wykształcenie średnie;
 - 2) posiada co najmniej 5 letni okres zatrudnienia na stanowiskach związanych z przewozem towarów koleją;
 - 3) nie była karana za przestępstwo umyślne;
 - 4) posiada świadectwo doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych, zwane dalej „świadectwem doradcy”.
2. Świadectwo doradcy po raz pierwszy uzyskuje osoba, która:
 - 1) spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1-3;

- 2) ukończyła kurs początkowy dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej „kursem początkowym”;
- 3) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Prezesa UTK.

Art. 35.

1. Egzamin, o którym mowa w art. 34 ust. 2 pkt 3, obejmuje sprawdzenie znajomości zagadnień związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych w zakresie:
 - 1) przepisów dotyczących przewozu koleją towarów niebezpiecznych, w tym postanowień umów międzynarodowych;
 - 2) następstw wypadków związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych oraz ich głównych przyczyn;
 - 3) zapobiegania wypadkom oraz zagrożeniom przy przewozie koleją towarów niebezpiecznych z zakresu ratownictwa i ochrony przeciwpożarowej;
 - 4) klasyfikacji towarów niebezpiecznych;
 - 5) wymagań w stosunku do opakowań, cystern, kontenerów i innych urządzeń mających zastosowanie przy przewozie koleją towarów niebezpiecznych;
 - 6) metod załadunku i rozmieszczania ładunku w wagonie oraz jego rozładunku;
 - 7) prowadzenia wymaganej dokumentacji dotyczącej przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
 - 8) zasad szkolenia osób zatrudnionych przy przewozie koleją towarów niebezpiecznych.
2. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w art. 34 ust. 2 pkt 3, pobierana jest opłata wnoszona przez osobę zainteresowaną lub podmiot kierujący na egzamin.
3. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.
4. Komisję egzaminacyjną spośród osób posiadających wiedzę w zakresie bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych powołuje na każdy egzamin Prezes UTK.
5. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:
 - 1) przewodniczący;
 - 2) co najmniej 4 członków.
6. Do obsługi administracyjnej komisji egzaminacyjnej Prezes UTK powołuje sekretarza tej komisji.
7. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowy zakres i formę egzaminu dla kandydatów na doradców i dla doradców,
 - 2) wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, i tryb jej pobierania,

3) tryb pracy komisji egzaminacyjnej oraz sposób wynagradzania osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnych

– mając na względzie zapewnienie obiektywnego sprawdzenia przygotowania do wykonywania zadań doradcy oraz konieczność pokrycia kosztów przeprowadzenia egzaminu poniesionych przez Urząd Transportu Kolejowego.

Art. 36.

1. Prezes UTK, na wniosek osoby zainteresowanej, wydaje świadectwo doradcy na okres 5 lat.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
 - 1) kopię dokumentu potwierdzającego wymagane doświadczenie oraz okres zatrudnienia, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 2;
 - 2) kopię dokumentu potwierdzającego wymagane wykształcenie;
 - 3) zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności za przestępstwo popełnione umyślnie, wystawione nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
 - 4) zaświadczenie o ukończeniu kursu początkowego,
 - 5) zaświadczenie o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym.
3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa doradcy, mając na uwadze obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej⁷⁾.
4. Świadectwa doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych koleją wydane przez właściwe władze innych państw członkowskich Unii Europejskiej są uznawane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 37.

1. Prezes UTK, na wniosek doradcy, przedłuża, w drodze decyzji administracyjnej, ważność świadectwa doradcy na okres kolejnych 5 lat, jeżeli doradca:
 - 1) nie przestał spełniać wymagań, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 3;
 - 2) ukończył w roku poprzedzającym termin upływu ważności świadectwa doradcy kurs doskonalący dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem koleją towarów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej „kursem doskonalącym”;
 - 3) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin, o którym mowa w art. 34 ust. 2 pkt 3.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
 - 1) zaświadczenie, o którym mowa w art. 36 ust. 2 pkt 3;
 - 2) zaświadczenie o ukończeniu kursu doskonalącego;

- 3) świadectwo doradcy.

Art. 38.

1. Prezes UTK cofa, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo doradcy, jeżeli doradca:
 - 1) przestał spełniać wymagania, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 3;
 - 2) naruszył przepisy ustawy lub Regulaminu RID.
2. Osoba, wobec której została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, może ubiegać się o ponowne uzyskanie świadectwa doradcy po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja w tej sprawie stała się ostateczna.

Art. 39.

Prezes UTK prowadzi ewidencję doradców, zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres i miejsce zamieszkania;
- 3) datę wydania i numer świadectwa doradcy;
- 4) datę przedłużenia świadectwa doradcy;
- 5) datę cofnięcia świadectwa doradcy.

Rozdział 5

Prowadzenie kursów początkowych i kursów doskonalących

Art. 40.

1. Kursy początkowe i kursy doskonalące, zwane dalej „kursami”, prowadzi podmiot posiadający zezwolenie wydane przez Prezesa UTK, zwany dalej „podmiotem prowadzącym kursy”.
2. Prezes UTK, w drodze decyzji administracyjnej, wydaje zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wnioskodawca spełnia następujące warunki:
 - 1) posiada warunki lokalowe gwarantujące przeprowadzenie kursów zgodnie z ich programem;
 - 2) zatrudnia wykładowców, którzy posiadają wykształcenie wyższe i kwalifikacje w zakresie problematyki dotyczącej przewozu kolejną towarów niebezpiecznych;
 - 3) posiada zbiór przepisów w zakresie przewozu kolejną towarów niebezpiecznych oraz wyposażenie dydaktyczne, w szczególności: plansze, przeźrocza, fotografie, filmy oraz oprogramowanie komputerowe;

⁷⁾ W tym zakresie stosuje się postanowienia dyrektywy Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych (Dz.Urz. WE L 145 z 19.06.1996, str. 10-15).

- 4) posiada możliwość przeprowadzania zajęć praktycznych objętych programem kursów;
 - 5) nie jest podmiotem, wobec którego wszczęto postępowanie upadłościowe lub likwidacyjne;
 - 6) nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, opłat i składek na ubezpieczenie społeczne.
3. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
- 1) dokument określający status podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej, a w przypadku osoby fizycznej – kopię dokumentu stwierdzającego tożsamość;
 - 2) zaświadczenia o niezaleganiu w zakresie regulowania zobowiązań podatkowych, opłat i składek na ubezpieczenie społeczne;
 - 3) kopię zaświadczenia o nadaniu statystycznego numeru identyfikacyjnego (REGON);
 - 4) kopię zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej (NIP);
 - 5) informację na temat kwalifikacji wykładowców;
 - 6) informację na temat warunków lokalowych i wyposażenia dydaktycznego;
 - 7) informację na temat warunków uczestnictwa w kursach, w tym maksymalnej liczby ich uczestników.

Art. 41.

Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania w stosunku do podmiotów prowadzących kursy oraz zakres kursów, mając na względzie konieczność prawidłowego przygotowania do wykonywania zadań doradcy.

Art. 42.

1. Prezes UTK:

- 1) może dokonać sprawdzenia informacji podanych we wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1, oraz dołączonej do niego dokumentacji, o której mowa w art. 40 ust. 3, w celu stwierdzenia, czy wnioskodawca spełnia warunki, o których mowa w art. 40 ust. 2;
- 2) wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, braków w dokumentacji, o której mowa w art. 40 ust. 3.

2. Prezes UTK, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1, jeżeli wnioskodawca:

- 1) nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40 ust. 2;
- 2) nie uzupełnił, w wyznaczonym terminie, braków w dokumentacji, o której mowa w art. 40 ust. 3.

Art. 43.

1. Prezes UTK sprawuje nadzór nad prowadzeniem kursów.
2. Prezes UTK w ramach sprawowanego nadzoru może przeprowadzić kontrolę w zakresie:
 - 1) spełniania przez podmiot prowadzący kursy warunków, o których mowa w art. 40 ust. 2;
 - 2) zgodności prowadzonych kursów z:
 - a) zakresem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 41,
 - b) dokumentacją dołączoną do wniosku, o której mowa w art. 40 ust. 3 pkt 5-7,
 - c) informacją, o której mowa w art. 44 pkt 1.
3. Kontrolę, o której mowa w ust. 2, wykonuje upoważniony przez Prezesa UTK pracownik Urzędu Transportu Kolejowego, który ma prawo:
 - 1) żądania od podmiotu prowadzącego kursy i jego pracowników pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów i innych nośników informacji oraz udostępnienia wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
 - 2) wstępu na teren podmiotu prowadzącego kursy, w tym do pomieszczeń, w których kursy te są prowadzone.
4. Czynności kontrolne, o których mowa w ust. 3, przeprowadza się w obecności upoważnionej osoby wyznaczonej przez podmiot prowadzący kursy.

Art. 44.

Podmiot prowadzący kursy jest obowiązany:

- 1) na 7 dni przed rozpoczęciem kursu przedstawić Prezesowi UTK informację o terminie, czasie i miejscu jego prowadzenia;
- 2) umożliwić osobie upoważnionej przez Prezesa UTK przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 43 ust. 2;
- 3) wydawać zaświadczenia o ukończeniu kursów.

Art. 45.

1. Prezes UTK, w drodze decyzji administracyjnej, cofa wydane zezwolenie, o którym mowa w art. 40 ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący kursy:
 - 1) przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40 ust. 2;
 - 2) prowadzi kursy w sposób niezgodny z:
 - a) przepisami wydanymi na podstawie art. 41,
 - b) dokumentacją dołączoną do wniosku, o której mowa w art. 40 ust. 3 pkt 5-7,
 - c) informacją, o której mowa w art. 44 pkt 1;

- 3) nie wydał zaświadczenia o ukończeniu kursu lub wydał zaświadczenie niezgodnie ze stanem faktycznym;
 - 4) nie złożył informacji, o której mowa w art. 44 pkt 1;
 - 5) uniemożliwił przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 43 ust. 2.
2. W przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1, z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2-5, ponowne zezwolenie nie może być wydane wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja w tej sprawie stała się ostateczna.

Art. 46.

Prezes UTK prowadzi ewidencję podmiotów prowadzących kursy, zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu prowadzącego kurs;
- 2) datę wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1;
- 3) datę cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1.

Rozdział 6

Nadzór i kontrola

Art. 47.

1. Nadzór i kontrolę nad bezpieczeństwem przewozu koleją towarów niebezpiecznych sprawuje Prezes UTK w oparciu o przepisy ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz.U. Nr 86, poz. 789, Nr 170, poz. 1652 i Nr 203, poz. 1966) z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozdziału.
2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadzają upoważnieni pracownicy Urzędu Transportu Kolejowego, z zastrzeżeniem art. 48.

Art. 48.

1. Kontrolę dotyczącą:
 - 1) warunków przewozu kolejowego materiałów promieniotwórczych – wykonuje Prezes Państwowej Agencji Atomistyki;
 - 2) warunków technicznych zbiorników wagonów cystern, kontenerów-cystern, wieloelementowych kontenerów do gazów, cystern typu nadwozie wymienne, cystern odejmowalnych oraz cystern przenośnych – przeznaczonych do przewozu koleją towarów niebezpiecznych, opakowań przeznaczonych do przewozu koleją gazów, a także badań okresowych dużych pojemników do przewozu luzem – wykonuje Dyrektor Transportowego Dozoru Technicznego;

- 3) warunków technicznych opakowań towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów – wykonuje jednostka, o której mowa w art. 8 pkt 4;
 - 4) badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu koleją towarów niebezpiecznych, niezastrzeżonych do kompetencji innych jednostek lub organów – wykonuje jednostka, o której mowa w art. 8 pkt 5;
 - 5) warunków przewozu koleją materiałów zakaźnych – wykonuje jednostka, o której mowa w art. 8 pkt 6.
2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadzają upoważnieni pracownicy odpowiednio Państwowej Agencji Atomistyki, Transportowego Dozoru Technicznego, a także jednostek, o których mowa w art. 8 pkt 4-7.

Art. 49.

1. Osoby przeprowadzające kontrolę, o których mowa w art. 47 ust. 2 i art. 48 ust. 2, są obowiązane, w zakresie wykonywanych zadań, do sprawdzenia, w szczególności:
 - 1) prawidłowości klasyfikacji towaru niebezpiecznego;
 - 2) stosowania i oznakowania opakowania, cysterny, kontenera lub wagonu;
 - 3) przestrzegania zakazów pakowania razem i ładowania razem określonych towarów niebezpiecznych;
 - 4) sposobu rozmieszczenia i zabezpieczenia w wagonach towarów niebezpiecznych;
 - 5) stanu technicznego opakowań, cystern, kontenerów lub wagonów;
 - 6) sposobu przewozu koleją towarów niebezpiecznych;
 - 7) kwalifikacji osób wykonujących czynności związane z przewozem koleją towarów niebezpiecznych, w tym doradcy;
 - 8) dokumentów wymaganych przy przewozie kolejowym towarów niebezpiecznych.
2. Po przeprowadzeniu kontroli osoby, o których mowa w art. 47 ust. 2 i art. 48 ust. 2, są obowiązane do sporządzenia w dwóch egzemplarzach protokołu kontroli, z czego:
 - 1) jeden egzemplarz przekazują kontrolowanemu;
 - 2) drugi egzemplarz jest przechowywany przez okres 5 lat w dokumentacji prowadzonej przez organy i jednostki, w których imieniu przeprowadzają one kontrolę.

Rozdział 7

Przepisy karne

Art. 50.

1. Kto:

- 1) wykonuje przewóz koleją towarów niebezpiecznych, które nie są dopuszczone do międzynarodowego przewozu,
 - 2) wbrew zakazowi lub ograniczeniu przewozu koleją określonych towarów niebezpiecznych na danych obszarach kolejowych wykonuje przewóz koleją tych towarów,
 - 3) będąc do tego zobowiązany, nie wyznacza doradcy,
 - 4) będąc doradcą, nie wypełnia obowiązków określonych w art. 12 ust. 1 pkt 3 i 4
- podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. Nr 106, poz. 1148 oraz z 2003 r. Nr 109, poz. 1031 i Nr 213, poz. 2081).

Art. 51.

1. Kto wprowadza do obrotu ciśnieniowe urządzenia transportowe stosowane w przewozie kolejowym niezgodnie z wymaganiami dotyczącymi takich urządzeń, podlega grzywnie do 100 000 zł.
2. Kto umieszcza oznakowanie Π na ciśnieniowym urządzeniu transportowym stosowanym w przewozie kolejowym, które nie spełnia wymagań dotyczących takich urządzeń albo dla którego producent lub jego upoważniony przedstawiciel nie wystawił deklaracji zgodności, podlega grzywnie do 100 000 zł.
3. Kto umieszcza na ciśnieniowym urządzeniu transportowym stosowanym w przewozie kolejowym znak podobny do oznakowania Π , mogący wprowadzić w błąd nabywcę i użytkownika tego urządzenia, podlega grzywnie do 100 000 zł.
4. Kto wprowadza do obrotu ciśnieniowe urządzenia transportowe stosowane w przewozie kolejowym podlegające oznakowaniu Π , a nieoznakowane takim oznakowaniem, podlega grzywnie do 100 000 zł.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 52.

W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz.U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm.⁸⁾) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112 oraz z 2003 r. Nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049.

„2. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, może określać szczególne warunki przewozu:

- 1) rzeczy łatwo psujących się,
- 2) zwłok i szczątków zwłok ludzkich,
- 3) żywych zwierząt

- mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa przewozu, wymaganych warunków przewozu oraz warunków sanitarnych dla zapewnienia ochrony zdrowia i środowiska.”.

Art. 53.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. Nr 125, poz. 1371, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 50 po pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wprowadzonych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych pod względem zgodności z wymaganiami technicznymi, dokumentacją techniczną i prawidłowością ich oznakowania w zakresie określonym w ustawie z dnia 29 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz.U. Nr 199, poz. 1671).”;

2) w art. 54 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do zadań Głównego Inspektora Transportu Drogowego należy także kontrola spełniania wymagań wprowadzonych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych oraz prowadzenie postępowań w tych sprawach na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych.”.

Art. 54.

W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz.U. Nr 199, poz. 1671) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik ¹⁾ w brzmieniu:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje transpozycji:

- dyrektywy 1999/36/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie ciśnieniowych urządzeń transportowych zmienionej dyrektywą 2001/2/WE z dnia 4 stycznia 2001 r. dostosowującą do postępu technicznego dyrektywę 1999/36/WE w sprawie ciśnieniowych urządzeń transportowych, dyrektywę 2002/50/WE z dnia 6 czerwca 2002 r. dostosowującą do postępu technicznego dyrektywę 1999/36/WE w sprawie ciśnieniowych urządzeń transportowych, decyzję z 25 stycznia 2001 r.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 89, poz. 804 i Nr 199, poz. 1671 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1452, Nr 200, poz. 1953 i Nr 211, poz. 2050.

2001/107/WE zmieniającą datę implementacji dyrektywy 1999/36/WE dla niektórych ciśnieniowych urządzeń transportowych, decyzję z 18 lipca 2003 r. 2003/525/WE zmieniającą datę implementacji dyrektywy 1999/36/WE dla niektórych ciśnieniowych urządzeń transportowych.”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, wymagania w stosunku do kierowców i innych osób wykonujących czynności związane z tym przewozem, zasady dokonywania oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych oraz organy właściwe do sprawowania nadzoru i kontroli przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.”;

3) w art. 2 po pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 5-9 w brzmieniu:

„5) ciśnieniowe urządzenia transportowe:

a) naczynia takie jak: butle, zbiorniki rurowe, bębny ciśnieniowe, naczynia kriogeniczne, wiązki butli, zwane dalej „naczyniami”;

b) cysterny, łącznie z cysternami odejmowalnymi, kontenerami-cysternami, pojazdami-bateriami, pojazdami cysternami, zwane dalej „cysternami”

- stosowane w transporcie gazów klasy 2 oraz w transporcie określonych towarów niebezpiecznych innych klas, łącznie z ich zaworami i innym wyposażeniem zgodnie z umową ADR,

6) ocena zgodności - ocena zgodności wprowadzanych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych z wymaganiami określonymi w umowie ADR,

7) ponowna ocena zgodności - ocena zgodności znajdujących się w obrocie ciśnieniowych urządzeń transportowych z wymaganiami określonymi w umowie ADR, przeprowadzana ponownie na żądanie właściciela, jego upoważnionego przedstawiciela albo użytkownika, w celu potwierdzenia zgodności z tymi wymaganiami,

8) okresowe badanie - badanie kontrolne znajdujących się w obrocie ciśnieniowych urządzeń transportowych stwierdzające ich zgodność podczas eksploatacji z wymaganiami określonymi w umowie ADR,

9) oznakowanie Π - oznakowanie potwierdzające zgodność ciśnieniowego urządzenia transportowego z wymaganiami określonymi w umowie ADR.”;

4) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Ciśnieniowe urządzenia transportowe

„Art. 19a. Ciśnieniowe urządzenia transportowe przewożone transportem drogowym powinny odpowiadać określonym w umowie ADR wymaganiom technicznym, zwanym dalej „wymaganiami”.

Art. 19b. Ciśnieniowe urządzenia transportowe podlegają:

1) ocenie zgodności w przypadku wprowadzanych do obrotu nowych ciśnieniowych urządzeń transportowych;

2) ponownej ocenie zgodności - w przypadku ciśnieniowych urządzeń transportowych, o których mowa w art. 38a;

3) okresowym badaniom w przypadku wielokrotnego użytku:

- a) ciśnieniowych urządzeń transportowych, o których mowa w pkt 1 i 2,
- b) butli do gazów oznakowanych znakiem zgodności ϵ 1, ϵ 2, ϵ 3, zgodnie z przepisami Unii Europejskiej¹⁰⁾.

Art. 19c. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:

- 1) wyrobów aerozolowych oraz butli gazowych stosowanych w aparatach oddechowych;
- 2) ciśnieniowych urządzeń transportowych wykorzystywanych wyłącznie w procesach transportu towarów niebezpiecznych pomiędzy obszarem państw członkowskich Unii Europejskiej a obszarem kraju trzeciego;
- 3) ciśnieniowych urządzeń transportowych podlegających zasadom wyłączenia określonym w umowie ADR.

Art. 19d. 1. Do oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych oraz akredytacji, autoryzacji i notyfikacji jednostki kontrolującej stosuje się odpowiednio przepisy art. 5 pkt 2, 5, 6, 10-13, art. 7 ust. 1 pkt 2, art. 13a, art. 15-22 oraz art. 24-36 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz.U. Nr 166, poz. 1360, z późn. zm.¹¹⁾), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów niniejszego rozdziału.

2. Ilekroć w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności jest mowa o zasadniczych wymaganiach - należy przez to rozumieć wymagania, o których mowa w art. 19a.

Art. 19e. 1. W procesie oceny zgodności uczestniczą producenci, ich upoważnieni przedstawiciele, importerzy oraz notyfikowane jednostki kontrolujące.

2. W procesie ponownej oceny zgodności uczestniczą właściciele, ich upoważnieni przedstawiciele, użytkownicy, importerzy oraz notyfikowane jednostki kontrolujące.

Art. 19f. Minister właściwy do spraw transportu zgłasza ministrowi właściwemu do spraw gospodarki autoryzowane jednostki kontrolujące w celu ich notyfikowania Komisji Europejskiej i państwu członkowskiemu Unii Europejskiej.

Art. 19g. 1. Zgodność wprowadzanych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych stwierdza notyfikowana jednostka kontrolująca w wyniku przeprowadzonych procedur oceny zgodności.

2. Zawory oraz inne wyposażenie stosowane w transporcie drogowym powinny spełniać wymagania dotyczące ciśnieniowych urządzeń transportowych.

¹⁰⁾ Dyrektywy:

- 1984/525/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa państw członkowskich dotyczącego butli stalowych bez szwu do gazów,
- 1984/526/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa państw członkowskich dotyczącego butli z aluminium niestopowego i stopowego bez szwu do gazów,
- 1984/527/EWG z dnia 17 września 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa państw członkowskich dotyczącego butli do gazów, spawanych ze stali niestopowej,
zmienione dyrektywą 1999/36/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1652 i Nr 229, poz. 2275.

3. Zawory oraz inne wyposażenie bezpośrednio spełniające funkcje zabezpieczeń w ciśnieniowych urządzeniach transportowych, w szczególności zawory bezpieczeństwa, zawory napełniania i opróżniania oraz zawory butli podlegają procedurze oceny zgodności o wymaganiach co najmniej takich, jak wymagania procedury, której zostało poddane naczynie lub cysterna, do których są one przytwierdzone. Jeżeli Regulamin RID nie określa dla zaworów oraz innego wyposażenia stosowanego w transporcie wymagań i procedur oceny zgodności, powinny one spełniać wymagania i podlegać procedurze oceny zgodności określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności dotyczących urządzeń ciśnieniowych oraz zespołów urządzeń ciśnieniowych.

Art. 19h. Ciśnieniowe urządzenia transportowe uznaje się za zgodne z wymaganiami, jeżeli umieszczono na nich oznakowanie II.

Art. 19i. 1. Notyfikowana jednostka kontrolująca przeprowadza okresowe badania:

- 1) naczyń wielokrotnego użytku, łącznie z ich zaworami i wyposażeniem;
 - 2) cystern, łącznie z ich zaworami i wyposażeniem stosowanym w transporcie.
2. Ciśnieniowe urządzenia transportowe mogą być poddawane okresowym badaniom na obszarze każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 19j. Do zadań notyfikowanej jednostki kontrolującej należy:

- 1) przeprowadzanie oceny zgodności;
- 2) przeprowadzanie ponownej oceny zgodności;
- 3) wykonywanie badań okresowych.

Art. 19k. 1. Notyfikowana jednostka kontrolująca, jej kierownik i pracownicy odpowiedzialni za wykonywanie zadań, o których mowa w art. 19j, nie powinni być projektantami, producentami, dostawcami, nabywcami, właścicielami, posiadaczami, użytkownikami lub serwisantami ciśnieniowych urządzeń transportowych i ich wyposażenia, które oceniają oraz upoważnionymi przedstawicielami którejkolwiek ze stron, a także być bezpośrednio zaangażowani w projektowanie, produkcję, reklamę lub obsługę serwisową ciśnieniowych urządzeń transportowych z ich wyposażeniem oraz reprezentować stron zaangażowanych w takie czynności.

2. Przepis ust. 1 nie wyłącza możliwości wymiany informacji technicznych pomiędzy producentem ciśnieniowych urządzeń transportowych a notyfikowaną jednostką kontrolującą.
3. Pracownicy notyfikowanej jednostki kontrolującej przeprowadzają ocenę zgodności, wykazując najwyższy stopień rzetelności zawodowej i kompetencji technicznych.
4. Pracownicy notyfikowanej jednostki kontrolującej podejmują działania w sposób niezależny, bezstronny i przestrzegają zasady równoprawnego traktowania podmiotów uczestniczących w procesie oceny zgodności.
5. Notyfikowana jednostka kontrolująca powinna zatrudniać wykwalifikowanych pracowników oraz posiadać odpowiednie wyposażenie, umożliwiające właściwe wykonywanie zadań administracyjnych i

technicznych związanych z oceną zgodności, a także posiadać dostęp do sprzętu wymaganego do badań specjalistycznych.

Art. 19l. 1. Pracownicy notyfikowanej jednostki kontrolującej odpowiedzialni za wykonywanie zadań, o których mowa w art. 19j, powinni odbyć przeszkolenie w tym zakresie, a także posiadać:

- 1) wiedzę oraz odpowiednie doświadczenie niezbędne do przeprowadzania badań;
- 2) umiejętność sporządzania certyfikatów, protokołów i sprawozdań wymaganych w celu uwierzytelnienia przeprowadzonych badań.

2. Notyfikowana jednostka kontrolująca powinna:

- 1) zapewniać bezstronność pracowników przeprowadzających ocenę zgodności;
- 2) przestrzegać przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych podczas wykonywania oceny zgodności; nie wyłącza to współpracy z organami administracji publicznej;
- 3) uczestniczyć w pracach normalizacyjnych i we współpracy notyfikowanych jednostek kontrolujących;
- 4) gwarantować zachowanie jakości świadczonych usług w warunkach konkurencji rynkowej.

Art. 19l. 1. Wynagrodzenie pracowników wykonujących zadania, o których mowa w art. 19j, nie może być uzależnione bezpośrednio od liczby przeprowadzonych inspekcji lub od ich wyników.

2. Notyfikowana jednostka kontrolująca podlega obowiązkowi ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w wysokości odpowiedniej dla ryzyka związanego z prowadzoną działalnością.
3. Notyfikowana jednostka kontrolująca powinna samodzielnie wykonywać czynności, których się podejmuje. W przypadku, gdy notyfikowana jednostka kontrolująca zleca wykonanie niektórych czynności innej jednostce, powinna zapewnić oraz móc wykazać, że jej zleceniobiorca ma kompetencje do realizacji tych czynności i przejąć pełną odpowiedzialność za ich wykonanie.

Art. 19m. 1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, który poddał ciśnieniowe urządzenie transportowe lub proces jego wytwarzania ocenie zgodności z wymaganiami dotyczącymi ciśnieniowych urządzeń transportowych i potwierdził ich zgodność, sporządza deklarację zgodności oraz umieszcza oznakowanie II.

2. Zabrania się umieszczania na ciśnieniowym urządzeniu transportowym, które nie spełnia wymagań dotyczących takich urządzeń, oraz dla którego producent lub jego upoważniony przedstawiciel nie wystawił deklaracji zgodności, oznakowania II lub znaku podobnego mogącego wprowadzać w błąd użytkownika ciśnieniowego urządzenia transportowego.
3. Zabrania się wprowadzania do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych nieposiadających oznakowania II, jeżeli urządzenia te podlegają wyłącznie oznakowaniu II.

Art. 19n. 1. Za czynności związane z:

- 1) obowiązkową oceną zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych,
- 2) badaniami na potrzeby oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych,
- 3) okresowymi badaniami,
- 4) sprawdzaniem zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych z wymaganiami, dokonywane przez notyfikowane jednostki kontrolujące - pobiera się opłaty.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, uiszcza wnioskodawca.

3. Do sposobu ustalania opłat za czynności, o których mowa w ust. 1, oraz maksymalnej wysokości tych opłat, jeżeli zostały one określone, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 25 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 5 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych (Dz.U. Nr ..., poz. ...).

Art. 19o. 1. Kontrolę spełniania wymagań przez ciśnieniowe urządzenia transportowe prowadzi z urzędu Główny Inspektor Transportu Drogowego.

2. Przedmiotem kontroli mogą być wprowadzone do obrotu ciśnieniowe urządzenia transportowe, prawidłowość ich oznakowania oraz dotycząca ich dokumentacja techniczna.

3. Główny Inspektor Transportu Drogowego przeprowadza lub zleca przeprowadzenie badania ciśnieniowych urządzeń transportowych specjalistycznej jednostce.

4. Z przeprowadzonych w ramach kontroli badań sporządza się sprawozdanie, które dołącza się do protokołu kontroli.

Art. 19p. 1. W przypadku stwierdzenia przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego, że ciśnieniowe urządzenie transportowe spełnia wymagania, koszty związane z badaniami ponosi Skarb Państwa.

2. Jeżeli przeprowadzone badania wykażą, że ciśnieniowe urządzenie transportowe nie spełnia wymagań, koszty tych badań ponosi osoba, która wprowadziła to urządzenie do obrotu.

3. Główny Inspektor Transportu Drogowego ustala w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, opłatę za przeprowadzone badania, o których mowa w ust. 2, uwzględniając uzasadnione koszty badań, a także rodzaj badanego ciśnieniowego urządzenia transportowego oraz stopień skomplikowania i zakres tych badań.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 3, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. W przypadku nieuiszczenia opłaty w terminie podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.¹²⁾).

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884, Nr 217, poz. 2124 i Nr 228, poz. 2225.

5. Opłata, o której mowa w ust. 3, stanowi dochód budżetu państwa.

- Art. 19r. 1. W przypadku stwierdzenia, że oznakowanie znakiem Π ciśnieniowego urządzenia transportowego zostało umieszczone niezgodnie z przepisami niniejszego rozdziału, Główny Inspektor Transportu Drogowego w drodze decyzji nakazuje zapewnić w określonym terminie zgodność ciśnieniowego urządzenia transportowego z warunkami określonymi w art. 19m.
2. Główny Inspektor Transportu Drogowego po upływie terminu ustalonego w decyzji, o której mowa w ust. 1, przeprowadza kontrolę mającą na celu ustalenie, czy niezgodność została usunięta w wyznaczonym terminie albo, czy ciśnieniowe urządzenie transportowe zostało wycofane z obrotu.
3. Główny Inspektor Transportu Drogowego wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli:
- 1) stwierdzi, że ciśnieniowe urządzenie transportowe spełnia wymagania;
 - 2) niezgodność ciśnieniowego urządzenia transportowego z wymaganiami została usunięta albo urządzenie to zostało wycofane z obrotu;
 - 3) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.
4. Główny Inspektor Transportu Drogowego, w przypadku nieusunięcia niezgodności, o której mowa w ust. 1, wydaje decyzję o ograniczeniu albo zakazie dalszego wprowadzania do obrotu transportu lub użytkowania ciśnieniowego urządzenia transportowego albo nakazującą wycofanie tego urządzenia z obrotu. O podjętej decyzji i przyczynach jej podjęcia Główny Inspektor Transportu Drogowego niezwłocznie informuje Komisję Europejską.
5. Główny Inspektor Transportu Drogowego w przypadku stwierdzenia, że ciśnieniowe urządzenie transportowe właściwie oznakowane, we właściwy sposób utrzymywane i użytkowane zgodnie z przeznaczeniem może stwarzać zagrożenie zdrowia, bezpieczeństwa osób, zwierząt domowych lub zagrożenie mienia, podczas transportu lub użytkowania, może wydać decyzję o ograniczeniu lub zakazie dalszego wprowadzania do obrotu, transportu lub użytkowania kwestionowanego urządzenia albo nakazującą wycofanie tego urządzenia z obrotu. O podjętej decyzji i przyczynach jej podjęcia Główny Inspektor Transportu Drogowego niezwłocznie informuje Komisję Europejską.
6. Jeżeli na ciśnieniowym urządzeniu transportowym niezgodnie z wymaganiami umieszczono oznakowanie Π, Główny Inspektor Transportu Drogowego zawiadamia o tym właściwe organy i informuje o tym Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 19s. W zakresie nieuregulowanym, do postępowania w sprawie kontroli wprowadzonych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.¹³⁾).

Art. 19t. Do procedur oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych, procedur ponownej oceny zgodności ciśnieniowych urządzeń transportowych, procedur okresowych badań, określenia towarów niebezpiecznych innych klas

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1178 i Nr 170, poz. 1660.

niż klasa 2 przewożonych ciśnieniowymi urządzeniami transportowymi, sposobu oznakowania ciśnieniowych urządzeń transportowych oraz wzoru znaku Π stosuje się odpowiednio przepisy wydane przez ministra właściwego do spraw transportu na podstawie art. 30 ustawy z dnia 5 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (Dz.U. Nr ..., poz. ...).”;

5) w rozdziale 5 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. Kto wprowadza do obrotu ciśnieniowe urządzenia transportowe stosowane w przewozie drogowym niezgodne z wymaganiami dotyczącymi takich urządzeń,

podlega grzywnie do 100 000 zł.

2. Kto umieszcza oznakowanie Π na ciśnieniowym urządzeniu transportowym stosowanym w przewozie drogowym, które nie spełnia wymagań dotyczących takich urządzeń albo dla którego producent lub jego upoważniony przedstawiciel nie wystawił deklaracji zgodności,

podlega grzywnie do 100 000 zł.

3. Kto umieszcza na ciśnieniowym urządzeniu transportowym stosowanym w przewozie drogowym znak podobny do oznakowania Π, mogący wprowadzić w błąd nabywcę i użytkownika tego urządzenia,

podlega grzywnie do 100 000 zł.

4. Kto wprowadza do obrotu ciśnieniowe urządzenia transportowe stosowane w przewozie drogowym podlegające oznakowaniu Π, a nieoznakowane takim oznakowaniem,

podlega grzywnie do 100 000 zł.”;

6) w rozdziale 6 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Właściciele lub użytkownicy:

1) butli wprowadzonych do obrotu przed dniem 1 maja 2004 r. są obowiązani poddać je ponownej ocenie zgodności w terminie do dnia 30 kwietnia 2006 r.;

2) pozostałych ciśnieniowych urządzeń transportowych wprowadzonych do obrotu przed dniem 1 lipca 2005 r. są obowiązani poddać je ponownej ocenie zgodności w terminie do dnia 30 czerwca 2007 r.

2. Zgodność ciśnieniowych urządzeń transportowych, o których mowa w ust. 1, z wymaganiami ustala notyfikowana jednostka kontrolująca w wyniku przeprowadzonej procedury ponownej oceny zgodności.

3. Ciśnieniowe urządzenia transportowe, których zgodność nie zostanie potwierdzona w terminach określonych w ust. 1, powinny zostać wycofane z eksploatacji.”.

Art. 55.

W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz.U. Nr 86, poz. 789, Nr 170, poz. 1652 i Nr 203, poz. 1966) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się rozdział 5;

2) w art. 40:

a) uchyla się ust. 3,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zadania, o których mowa w ust. 1, realizowane są na podstawie umowy zawartej pomiędzy organem jednostki samorządu terytorialnego a przewoźnikiem kolejowym, w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 41.”;

3) w art. 41 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Samorząd województwa może nie wyrazić zgody na zaprzestanie wykonywania przewozów w ramach obowiązku służby publicznej, jeżeli pokryje straty udokumentowane przez przewoźnika kolejowego.”;

4) w art. 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej, w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, udziela bądź odmawia zgody na odstępstwo po uzyskaniu opinii właściwego zarządcy.”;

5) w art. 66 w ust. 1 uchyla się pkt 4.

Art. 56.

1. Uprawnienia doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu kolejną materiałami niebezpiecznymi, nadane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność w zakresie i na okres, na jaki zostały nadane.
2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, uznaje się za równoważne ze świadectwem doradcy, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 4.
3. Osoby posiadające uprawnienia, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do ukończenia kursu doskonalącego przed upływem terminu ważności uprawnienia.

Art. 57.

1. Podmioty prowadzące kursy przygotowawcze na podstawie przepisów dotychczasowych uznaje się za podmioty spełniające warunki, o których mowa w art. 40 ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane wystąpić, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, z wnioskiem do Prezesa UTK o wydanie zezwolenia na prowadzenie kursów.

Art. 58.

Postępowania w sprawach o nadanie uprawnień doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu kolejną materiałami niebezpiecznymi wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy i nie zakończone decyzją ostateczną toczą się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 59.

1. Właściciele lub użytkownicy:
 - 1) butli wprowadzonych do obrotu przed dniem 1 maja 2004 r. są obowiązani poddać je ponownej ocenie zgodności w terminie do dnia 30 kwietnia 2006 r.;

- 2) pozostałych ciśnieniowych urządzeń transportowych wprowadzonych do obrotu przed dniem 1 lipca 2005 r. są obowiązani poddać je ponownej ocenie zgodności w terminie do dnia 30 czerwca 2007 r.
2. Zgodność ciśnieniowych urządzeń transportowych, o których mowa w ust. 1, z wymaganiami ustala notyfikowana jednostka kontrolująca w wyniku przeprowadzonej procedury ponownej oceny zgodności.
3. Ciśnieniowe urządzenia transportowe, których zgodność nie zostanie potwierdzona w terminach określonych w ust. 1, powinny zostać wycofane z eksploatacji.

Art. 60.

Przepisy:

- 1) art. 36 ust. 4 stosuje się z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej;
- 2) art. 33 ust. 2 stosuje się z dniem 1 stycznia 2005 r.

Art. 61.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Marek BOROWSKI

.....
T ł o c z o n o z p o l e c e n i a M a r s z a ł k a S e n a t u
.....